

er den Legende eller det Sagn, som Højre har udspreedt om vort Land og vort Folk, at det skulde være det mest fordrukne i Verden, dermed er dette onskabsfulde Sagn, som fra visse Sider er udspreedt om vort Folk, slaaet ned. Nu kunne vi heldigvis atter staa frit og frank i Udlandets Øjne, vi ere ikke det mest fordrukne Folk, og havde vi været det, kunde Bjørnstjerne Bjørnson næppe have sagt om det danske Folk, at det var det højst oplyste — de to Ting kunde næppe rime sammen. Professor Westergaard paaviser, at Drikfældigheden tager af paa Landet. Han har ikke foretaget en lignende Statistik for Kjøbenhavn, jeg beklager det og haaber, at han vil faa Lejlighed til at gøre det, thi jeg er sikker paa, at man der vil komme til det samme Resultat. Enhver, der kender til Forholdene i Kjøbenhavn og kender til den Udvikling, der samtidig er foregaaet med Arbejdernes Organisation og med Socialdemokratiets Fremvækst, vil vide, at Drikfældigheden tager mere og mere af. Jeg har været ved Hundreder af Arbejdersmøder i Kjøbenhavn, ved hvilke der har været Tusinder af Mennesker til Stede, men jeg har saa godt som aldrig der set en beruset Person. Man behøver blot at fremdrage, hvad der skete den 5te Juni i Fjor paa Grundlovens 50 Aars Fødselsdag, da 40,000 Mennesker droge i Procession gennem Kjøbenhavn under en Situation, der vel maatte kunne ophidse, da Hundrede Tusinde Mennesker om Aftenen vare samlede paa Nørrefæled, og da der ikke blev foretaget en eneste Anholdelse og ikke blev ført et eneste beruset Menneske til Politistationen paa Nørrebro — over for saadanne Fakta er det dermed slaaet ned, at vi skulde være det mest drikfældige Folk. Nej, Sandheden er tværtimod, at samtidig med at Oplysningen er stegen og samtidig med Arbejdernes Organisation og med den Højnelse af hele Underklassens moralske og materielle Liv, der er foregaaet i den sidste Menneskealder, samtidig dermed er ogsaa Drikfældigheden tagen af. Det gælder, som Prof. Westergaard har paavist statistisk, paa Landet, og det gælder, som alle kjøbenhavnske Erfaringer vise, ogsaa her. Man behøver for øvrigt kun at sammenholde Drukkenskabs-Anholdelses-Statistikken for Kjøbenhavn og for Kristiania. Det er gjort saa ofte, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, ærede Medlemmer have sikkert alle læst, at der foregaar 3 Gange saa mange Anholdelser for Drukkenskab i Kristiania

som i Kjøbenhavn. I Kristiania, hvor Skatten paa Spiritus er overordentlig høj, og hvor der er foretaget overmaade indskrænkende Bestemmelser for at hemme Adgangen til Spiritusnydelse, er der langt mere Drukkenskab end i Kjøbenhavn hvor der er forholdsvis fri Adgang til Spiritus, og hvor Spiritusskatten er forholdsvis lav. Det er altsaa Kendsgemningerne, der vise dette, og man kan paa Forhaand, synes det mig, slutte, at det maa være saaledes, thi en forhøjet Spirituskat betyder dyrere Spiritus, og dyrere Spiritus betyder i Virkeligheden ikke, at der drikkes mindre, men at der drikkes daarligere Spiritus. Det har vist sig i Norge, hvor den forhøjede Brændevinsskat kun har ført til, at Folk tyller i sig Laddevin, daarlig Portvin, Salmiakspiritus og forskellige andre stærkt berusende og ødelæggende eller alkoholisierende Drikkevarer. Dyrere Spiritus vil altsaa føre til daarligere Drikkevarer og dermed til en Forøgelse af Alkoholismen. Ligeledes kan jeg i denne Sammenhæng sige, at efter min Mening og efter Erfaringerne alle Vegne medfører Indskrænkning i Adgang til Spiritusnydelse kun en mere umaadeholden Spiritusnydelse. Det viser en Sammenligning mellem Kjøbenhavn og Kristiania, men det siger ogsaa den sunde Fornuft, thi det er klart, at naar Folk kunne gaa paa en Beværtning og drikke deres Bajer eller Snaps under Offentlighedens Kontrol, drikke de i Virkeligheden ikke saa meget som, hvis de ere tvungne til, fordi der er lukket fra Lørdag Eftermiddag til Mandag Morgen, at indkøbe i store Mængder. Der er intet Drikkeri, der er farligere end Smugdrikkeriet, og intet, der er mere umaadeholdent end det, der foregaar i Byer, hvor der er stærkt indskrænket Adgang til Spiritusnydelse, rundt omkring i private Værelser, paa Kvistkamre og alle mulige Steder, hvor man har sørget for Lørdag Formiddag at købe sine Bajere i Kassevis og sin Brændevin i Pottevis. Der drikker man, men hvor der er fri og uhindret Adgang til Nydelsen af Spiritus, der smager den forbudne Frugt ikke saa godt, der er Offentlighedens Kontrol stadig tilstede, der drikkes i Virkeligheden mere civiliseret og mindre umaadeholdent. Jeg tror altsaa, at man bestemt baade paa Forhaand og i Følge Erfaringen kan paa-staa, at dyrere Brændevin kun fører til daarligere Drikkevarer og at indskrænket Adgang til Spiritusnydelsen kun fører til umaadeholdent Forbrug, stigende Drikfældighed og stigende Alkoholisme, som Norge